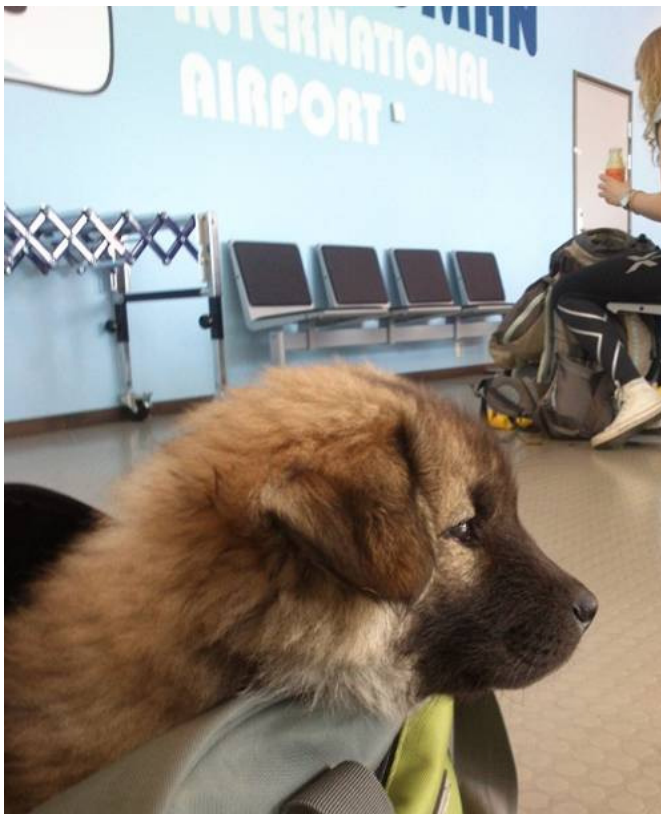

Bonsak saapuu Suomeen

Joulukuusta 2013 Baloon luona vieraili kaunis punaruskea neitokainen vuonojen luvatus maasta. Saga emäntineen oli matkustanut autolla puolitoista vuorokautta pitkin Lappia ja sitten etelään saapuakseen Jyväskylään. Onneksi pariskunnalla oli oikein hauskaa, hommat niin sanotusti sujuivat, ja ei aikaakaan kun neito jo lähti kotimatkalle. Sen jälkeen alkoi odotus, jonka ensimmäinen etappi saavutettiin kun ultraääni-tutkimuksessa näkyi kolme pientä elämänalkua. Pennut syntyivät helmikuun alkupuolella, mutta jo muutaman päivän kuluttua kohtasi suuri suru, kun yksi pennuista menehtyi. Onneksi kaksi muuta, uros ja narttu jatkoivat kasvuaan. Niiden nimiksi tuli Bonsak (uros) ja Bertine (narttu). Haasteet eivät loppuneet siihen, vaan kolmen viikon iässä Bonsak sai hengitystieinfektion, joka pelästytti Sagan ja pentujen emännän pahanpäiväisesti. Pikkuinen oli täysin voimaton. Sitkeä poika kuitenkin taisteli, sai paljon sylihoitoa ja oli tovin kuluttua taas oma itsensä jatkaen riekumista kuten tuon ikäisen kuuluu. Kahdeksan viikon ikäisenä terhakkaan pikkuisen oli aika lähteä kotiin.

Eräänä kevätaamuna, vai pitäisikö sanoa aamuyönä, lähdin matkaan kohti Pohjois-Norjaa. Bonsakin kasvattaja (Marit) asuu melko syrjäisessä Pohjois-Norjan kolkassa, kylässä nimeltä Brøstadbotn. Sieltä on pitkä matka mihin tahansa, lähimmälle lentokentällekin tunnin ajomatka. Onneksi joku (eli yksi ainoa lentoyhtiö) edes lentää niin syrjäisiin kolkkiin ja niinpä matka jatkui Oslost Norwegianin koneella kohti pohjoista. Lentomatka Oslost Bardufossiin oli pidempi kuin Helsingistä Osloon... Perillä täytyi todeta että vaikka olen pieniä lentokenttiä nähnyt, niin tämä oli kyllä yksi pienimmistä. Bonsakin ja Bertinen kotikylä oli hyvin viehättävä, muutamia taloja rinteessä ja upeita maisemia.

Onneksi pienillä pennuilla on vain kaksi virta-asentoa, on ja off. Aamun riehuttuaan Bonsak oli valmis päiväunille, juuri sopivasti ennen kentälle menoa. Kyyti kentälle kesti tunnin ja oli möykkyinen, kuoppainen, mutkainen ja liukas. Uskomatonta kyllä, herra ei edes tullut pahoinvoivaksi. Kentän pihalla käytiin vielä

vähän asioilla, ja ihmeteltiin taivaalla lentelevien pienkoneiden ääniä. Muita uutuuksia olivat linja-autot, sotilaat ja enemmän kuin viisi ihmistä samassa huoneessa. Odotustilassa jouduin jo pitämään Bonsakia puoliväkin hereillä, jotta se nukkuisi lentomatkan. Laukussa jalkatilassa oli selvästi ihan hyvä nukkua, vaikka nousun ja laskun aikana oli kova meteli.

Oslossa oli muutama tunti aikaa odotella, ja hoitaa check-in ja turvatarkastus muodollisuuksia. Tällä kertaa ketään ei kiinnostanut punnita pentua. Eri lentoyhtiöillä on erilaisia painorajoja lemmikeille matkustamossa, SAS:n ja Norwegianin tapauksessa raja on 8kg, kassin kanssa. Turvatarkastuksen ajaksi pentu otetaan syliin, ja kuten arvata saattaa, karvapallero herättää ihastusta myös henkilökunnassa.

Kun ei kentällä voi pentua vapaanakaan pitää niin kävimme välillä tutustumassa kentän tilaviin lastenhoito & wc tiloihin. Muun ajan pikkuinen torkkuikin kassissa, vaikka kuljetuskassi oli auki ei sillä ollut tarvetta lähteä mihinkään. Kassista oli tullut mukava ja turvallinen nukkumapaikka lentokentän hälinässä. Lyhyempi lento sujui kuten edellinenkin ja illalla olimme jo perillä Jämsässä.

Pian alkoi nimien sovittelu pikkuiselle. Bonsak tuntui lasten mielestä hankalalta sanoa joten jotain muuta oli keksittävä. Meidän tyttöjen ehdotuksia olivat mm. Liisi, Pekka ja Tassu. Viimeisin käänne valintaepisodissa on että nimeksi tuli perinteinen suomalainen koiran kutsumanimi - Tessu. Ja kun rakkaalla lapsella on monta nimeä niin varmaan lukuisia lempinimiä vielä lisäksi :)

Tessusta kuulemme varmaan vielä lisää jähka vähän kasvaa.